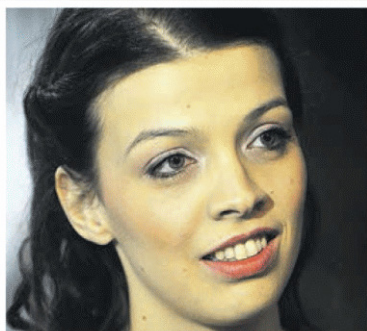

EGY PERCBEN

Fiatal fogorvos a zongoránál

KISKUNHALAS Nem mindennapi látvány, amikor egy fogorvos ül a zongora mögött klasszikus darabokat játszva. Dr. Schindler Regina tavaly júniusban diplomázott a Szegedi Tudományegyetem Fogorvostudományi Karán, miközben gyerekkora óta folyamatosan dolgozik zenei tudásának fejlesztésén. Azt mondja, a kettő tökéletesen megfér egymás mellett: szakmája komolyságát jól ellensúlyozza a zene lágyága. ▶ 5

Úgy alakítja a mindennapjait, hogy a fogorvosi hivatás és a zene jól megférjen egymással

KISKUNHALAS Nem minden nap látvány, amikor egy fogorvos ül a zongora mögött klasszikus darabokat játszva. Dr. Schindler Regina tavaly júniusban diplomázott a Szegedi Tudományegyetem Fogorvostudományi Karán, miközben gyerekkora óta folyamatosan dolgozik zenei tudásának fejlesztésén. Azt mondja, a kettő tökéletesen megfér egymás mellett: szakmája komolyságát jól ellensúlyozza a zene lágyága.

Mester-Horváth Nikolett
nikolett.mester-horvath@mediaworks.hu

– Mindig is fogorvosnak készült?

– A családi anekdoták szerint már négyéves koromban mondogattam, hogy fogorvos leszek, ami valószínű annak is köszönhető, hogy édesapám fogorvos, apai nagypapám pedig szájszész volt. Természetes közeg volt ez számomra, jól éreztem magam benne, és valóban érdekelt ez a szakma. Lényegében minden döntésem ebbe az irányba vitt, a tanulmányaim során következetesen készültem erre a pályára.

– Már négyéves koromban mondogattam, hogy fogorvos leszek.

– Nem meglepő, amikor egy gyermek szülei, nagyszülei nyomdokaiba lépve választ hivatást magának. Ritkán látni azonban fogorvost zongorán játszani. A zene iránti fogékonysága mikor mutatkozott meg először?

– Édesanyám a várandósságától kezdve hároméves koromig sokat hallgatta Bach zenéjét, lényegében ezek voltak az első dallamok, amikkel megismerkedtem. Meg-

Schindler Regina professzionális szintre szeretné fejleszteni zongoratudását

Fotó: P. Á.

alapozta a komolyzene, illetve a zongorajáték iránti szeretetemet. Így hatéves koromban zongora szakon kezdtem el tanulni a Kiskunhalasi Alapfokú Művészeti Iskolában, tizenkét évig jártam oda. Nem volt kérdés számomra, hogy egyetemeli tanulmányaim alatt sem szeretném abbahagyni a zongorázást, amihez nagyon szoros kapocs fűz.

– Ehhez az elképzeléshez tartotta is magát, sőt. A Szegedi Tudományegyetem Kulturális Irodájának szervezésében minden évben megrendezésre kerülő zenei versenyen kétszer

harmadik, egy alkalommal pedig első helyezést ért el, miközben a fogorvosi karon is kitűnő eredményekkel szerepelt különböző versenyeken és summa cum laude minősítéssel diplomázott le. Hogy bírta ezt energiával?

– Számomra ez a kettő mindig is kiegészítette egymást. Úgy alakítottam ki az élettemet, a mindennapjaimat, hogy ez a két terület jól megférjen benne egymás mellett. A nehéz vizsgaidőszakokban az adott új lendületet, amikor akár csak tíz percig is, de zongorázhattam. A tudományos, elméleti vonal keménységét a zongorajáték lágyasá-

ga tökéletesen ellensúlyozza. Talán ezért is az egyetemen kezdtem el gondolkodni azon, hogy a zongoratudásomat egy magasabb szintre emeljem. Lehetőségem volt áthallgatás keretében a Bartók Béla Művészeti Karon három évig tanulni. Prof. dr. Kerek Ferencnél tanulhattam, ami komoly lehetőséget adott a fejlődésre.

– A fejlődést szolgálja az is, hogy tavaly szeptembertől a halasi művészeti iskola magánének szakán tanul, vagy ez egy újabb meghódítandó terület az ön számára?

– Nem tervezem, hogy hosszútávon foglalkozok majd

a klasszikus énekléssel, de nagyon hasznosnak tartom a zongoratudásom fejlesztéséhez, rettentő sokat segít benne. Többben javasolták már, hogy kezdjek el énekelni vagy táncolni, ami sokat segít a komolyzenei darabok feldolgozásában. Teljesen más energiákat szabadít fel az éneklés, ezáltal pluszt ad a zongorajátékhoz. Kiállni mások elé énekelni az másfajta stabilitást, magabiztosságot ad az embernek, mint a zongora mellett ülni.

– 2014-ben adott búcsúkoncertet, amikor befejezte a zongora szakot. Azóta kétszer játszott

még halasi színpadon vendégszereplőként. Idén januárban pedig Kovács Zsuzsanna operanékes-művész, zeneművész-tanárral közös koncertet adtak a baptista imaházban, ahol ön zongorázott, Zsuzsanna pedig énekelt. Milyen érzés színpadon, közönség előtt játszani?

– Az adott új lendületet, amikor akár csak tíz percig is, de zongorázhattam.

– A szereplés mondhatni sosem volt idegen számomra. Hat-hét éves koromban azt játszottam a barátaimmal, hogy előadásokat szerveztünk a házunk teraszára, ahova meghívtuk a családtagjainkat és a szomszédokat is. Énekelünk, zongorázunk, doboltunk, táncoltunk. Már akkor azt éreztem, hogy jó adni valamit másoknak. Azóta még inkább így van ez. Felemelő érzés, amikor a közönségnek adhatok, közvetíthetek valamit a régi nagy mesterek művein keresztül. Egy zongorajátékkal gondolatokat lehet ébreszteni, kikökönteni az embereket a szürke hétköznapijából.

– A beszélgetésünkben úgy tűnik számomra, hogy fogorvosi szakmája mellett zongoristaként is el tudja képzelni magát a jövőben. Keveseknek adatik meg és még kevesebben élnek a lehetőséggel – különösen ilyen fiatalon –, hogy két ilyen különböző területen is érvényesülni tudjanak.

– Valóban szeretném professzionális szintre fejleszteni a zongoratudásomat, vannak nagy álmaim, de nem szeretném őket elkiabálni. Bízom benne, ahogy a tanulmányaim ideje alatt, úgy a munka világában is jól megfér majd egymás mellett a kettő.